

Gk132; Mar.1:16-20; Ps40:3,4; Ex.4:1-17/24-31; Ps34:3,8; Opw689; Gk107:1-3

Als de HERE je roept...

1. Een oproep op de website, een vraag in de schoolkrant, een mailtje naar een hele groep, iemand staat op de stoep. De stichtingen en goede doelen die bedelbrieven sturen. Ben je ook zo goed in het niet horen of lezen van zulke berichten? 'Ik voel me niet geroepen. Er zijn genoeg anderen'. Stel nu dat de HERE je roept. Wat dan?
2. Mozes wilde op zijn 40^e best bevrijder van Egypte zijn maar het mislukte. Na de volgende 40 jaar schaapherder zijn lijken de idealen vervlogen te zijn. Opeens is daar de HERE in die brandende struik om Mozes te vertellen dat hij naar Egypte moet om het volk Israël ('mijn eerstgeboren zoon' Ex.4:22-23) uit Egypte te leiden. Mozes zegt 5 x 'ik niet'. De HERE laat wonderen zien, gaat in gesprek met Mozes en wordt aan het einde boos. Zelfs dan nog komt Hij Mozes tegemoet. Aaron, Mozes' oudere broer, mag mee om te helpen. De HERE blijft bij zijn punt maar laat ook merken onze angsten te kennen.
3. Het gesprek wordt niet goed afgerond maar Mozes gaat wel op weg. Vertelt niet aan zijn schoonvader wat er aan de hand is. Hij neemt vrouw en zonen mee en spoedig blijkt dat zijn voorbereiding niet goed is geweest. In de nacht komt de HERE en doodt Mozes bijna. Pas als Sippora hun zoon besnijdt laat de HERE Mozes met rust. Omgang met de HERE kan alleen 'op de wijze van het Verbond'. Besnijdenis is kenmerk van Gods kinderen en zonder dat is er geen leven. Mozes had niet geluisterd. Waarom zou de Farao straks geen gelijk hebben als hij zich afvraagt waarom hij naar die God zou moeten luisteren (Ex.5:2)? Als er dan bloed vloeit gaat God sparend voorbij! Zo ook bij het Pascha straks en later als Jezus, het Paschalam, geslacht wordt.
4. Uiteindelijk komen de broers in Egypte aan. Het uitgeputte, onderdrukte volk ziet de wonderen die Mozes in naam van de HERE doet en gelooft in het wonder van bevrijding! Ze buigen eerbiedig neer voor de HERE. Mooi moment om naar de Farao te gaan...
5. Als de HERE je roept. Levend in Gods nieuwe wereld, op weg naar het beloofde land, bevrijd uit de slavernij van de zonde, hoor je Gods stem. Geen 'briefje uit de hemel', hoe dan wel? 'Kom tot Mij als...'; 'Ga heen om...'. Heb Hem en de (verre) naasten lief. Via de Bijbel, gebed, de Geest, omgang met anderen en situaties kun je hierin oefenen. Probeer genadeloos eerlijk te zijn in het luisteren en genadig t.o.v. je angsten als de HERE roept!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Wel eens bezig met de vraag of de HERE je roept en wat dit voor je betekent? Idee om daar eens met elkaar bij stil te staan? Benieuwd wat het oplevert? Goede oren gewenst...
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: M . z . s w . rdt n . . r een m . cht . ge en b . ze Farao gestuurd om te z . gg . n d . t hij het v . lk Israël m . . t l . ten g . . n. Dat v . ndt Mozes spannend! Maar G . d bel . . ft met h . m mee te gaan. D . n komt het goed! G . . . . . s!
3. 'Vertrouw nu maar op Mij. Ik BEN. Aan de andere kant zijn er vandaag tal van christenen die God overzichtelijk willen maken. Ze willen een God die je niet voor raadsels plaatst, een handzame God die je kunt narekenen, die voorspelbaar handelt, die je kunt doorzien en die precies aan onze maatstaven beantwoordt. Tot die mensen zegt God: Ik heb jullie mijn naam gegeven met de bedoeling dat jullie in mijn hart kunnen kijken. Maar jullie kunnen Mij m.b.v. mijn naam niet onder de knie krijgen, want mijn naam spot met alle regels van de logica. Ik ben die Ik ben'
4. 'Een slecht begin van een onderneming: de leider is iemand die gevorderd en geprest is en duidelijk gaat tegen wil en dank. Zwakker start is nauwelijks denkbaar. Ja, betuigt Exodus, tenzij het gaat om het hoogstpersoonlijk initiatief van 'Ik ben'. Zijn onderneming'
5. **Bijbelrooster**: zondag Jesaja 6 (Jesaja ook geroepen); maandag Jeremia 1 (6-9: Jeremia ook geroepen); dinsdag Mat.10 (18-20: denk aan Mozes' bezwaren); woensdag Gen.32:22-33 (net als bij Mozes nachtelijk gevaar); donderdag Gen.17 (9-14); vrijdag Hebr.9 (22)+Hebr.10:29; zaterdag Joh.10 (3-4: als de Herder je roept). Liefhebbers: Ex.4:18-23; Ex.18:2; Lev.10 (3); Mt.11:28-30

Gk132; Mar.1:16-20; Ps40:3,4; Ex.4:1-17/24-31; Ps34:3,8; Opw689; Gk107:1-3

Blok 1. Wat doet het met je? Al die oproepen, al die vragen, die verzoeken.

Een envelop in de bus: zonder uw hulp kunnen we dit gezin niet helpen.

Aangrijpende foto's erbij...

Of: als u niet rijdt met uw auto kunnen we de Wit-Ruslandkinderen straks geen leuke uitjes aanbieden.

Al dat geroep om mee te doen, om te helpen, om te horen naar dat wat nodig is.

Ik kreeg een appje van een Zwolse collega dat iemand overleden is in zijn gemeente.

Wie van de collega's kan de begrafenis leiden?

Gelukkig wordt zo'n appje door nog zo'n 10 collega's gelezen dus eerst reageer ik maar niet: ik voel me (nog) niet geroepen....

Misschien ken je dat wel, dat je het even niet gezien, even niet gelezen, even niet gehoord hebt. Jij even niet. Je voelt je niet geroepen.

Nu maar eens een ander. Eerst maar even iemand anders.

Als het blijft bij mailen en ze bellen niet op: mooi zo.... niets doen, niet reageren, het gaat weer voorbij...

Wat nu als God je zou roepen?

Wat dan? Daar wordt het allemaal wel anders van....

Dat zou dan toch niet die ene stem tussen de vele anderen moeten zijn en blijven.

Laten we eens kijken hoe Mozes daarop reageert.

En laten we daarna eens proberen te ontdekken wat dit voor ons kan betekenen....

Blok 2. Mozes wilde zelf op zijn 40^e in de kracht van zijn leven, graag iets goeds doen in deze wereld.

Als 'Egyptische prins' vond hij het verschrikkelijk dat zijn volk, het volk van God, zo moest lijden onder de slavernij in Egypte.

Hij vermoordde een Egyptenaar en moest daarna vluchten naar Midian.

Toen hij 80 jaar was en 40 jaar schaapherder was geweest vond hij het waarschijnlijk allemaal wel best. Met de tijd vervlieden ook je idealen...

Dan, op Gods tijd, laat de HERE merken dat het Hem al die jaren wel degelijk heeft bezig gehouden. Hij heeft het allemaal heus wel gezien en gehoord.

Het gejammer en gekerm van zijn volk en de wreedheid van de onderdrukkers zijn Hem niet ontgaan en Hij is naar beneden gekomen. Afgedaald!

Nu gaat het gebeuren en Mozes wordt door de HERE geroepen om zijn werktuig te zijn.

De HERE, Jahweh, Hij die er zal zijn, gaat zijn volk bevrijden en daarvoor schakelt Hij Mozes in.

Het zal je maar gebeuren.

Heb je je leven min of meer op de rit. Een regelmatig leven.

Je hebt een vrouw en twee zonen, je werkt voor je schoonvader en dan dit.

Je moet terug naar Egypte. Je kent het land. Je kent het leger.

Je weet hoe de Farao's daar als god vereerd worden en dat ze veel macht hebben.

Je weet nog goed de angst terug te halen van 40 jaar geleden: dat was misschien wel nooit helemaal weg gegaan.

Wie ik? Ik niet! Dat is de reactie van Mozes.

Daar vind je vast iets van als je dat hoort....

Je geeft hem groot gelijk. Je kunt je voorstellen hoe hij daar tegenop kan zien.

Je wordt zelf al plaatsvervangend angstig als je jezelf probeert voor te stellen wat Mozes moet gaan doen. Wat een klus...

Of je wordt er een beetje boos om. Kom op, Mozes, als de HERE roept zeg je toch geen nee?

Het lijkt wel alsof Mozes van alles en nog wat in de strijd gooit om maar niet te hoeven gaan.

Na 4 tegenwerpingen (Wie ben ik? Als ze vragen naar de naam van de God, wat dan? Ze geloven me niet. Ik spreek niet goed), die de HERE beantwoordt, komt het hoge woord eruit.

Als alle tegenargumenten weerlegd zijn door de HERE en er geen eentje hout snijdt zegt hij: stuurt U alstUblieft iemand anders....

Mozes heeft het wonder van de brandende struik gezien die niet verteerde.

Mozes heeft die indrukwekkende naam gehoord van de HERE.

Weet je, Mozes, jij weet misschien in Midian langzamerhand niet meer zo goed wie je bent hier in dit vreemde land, maar Ik zal er zijn!

Mozes heeft 3 wonderen met zijn staf mogen doen in de naam van de HERE.

Maar voor Mozes is het niet genoeg. Het haalt hem niet over de streep.

Mooi om te lezen dat je met die heilige God in gesprek kunt gaan.

En dat de Here God reageert op wat er gebeurt.

Op het laatst wordt Hij kwaad op Mozes. Dat is wat!

En dan nog is daar die genadige, liefdevolle houding van de HERE.

Hij vindt het totaal ongepast wat Mozes zegt en komt Hem dan toch tegemoet.

Dat is nu typisch God. Hoe vaak kom je die houding wel niet tegen?

Herken je er iets van? Wel eens iets van meegemaakt?

Mozes, wat een flauwekul, maar o.k., je oudere broer Aaron gaat met je mee.

Die zal het woord doen en hij is al bezig deze kant op te komen, vanuit Egypte....

Bijzonder en genadig is de HERE!

Blok 3. We horen niet meer hoe Mozes reageert.

Vandaag zou je zeggen: het gesprek is niet goed afgehecht.

Het lijkt erop alsof Mozes zich er uiteindelijk maar bij neerlegt.

Je komt er toch niet onderuit, bij zo'n God.

We krijgen ook niet de indruk dat hij aan zijn schoonvader het hele verhaal vertelt.

Misschien zelfs wel niet aan zijn vrouw en zonen maar hij gaat wel met hen op pad.

Na heel wat voorbereidingen, vermoed ik. Een tocht van een paar honderd kilometer waarvan een gedeelte door de woestijn.

En dan blijkt, middenin de nacht, dat Mozes zich niet goed heeft voorbereid.

Want daar gebeurt iets heel bijzonders, iets heftigs.

Tegelijkertijd wordt het met weinig woorden beschreven dus het blijft iets magisch, iets vreemds houden. De HERE probeert Mozes te doden....

Stuurt hem op weg om Gods volk te bevrijden maar wil hem ook proberen te doden.

Natuurlijk niet helemaal maar de HERE wil wel iets duidelijk maken.

Het lijkt een beetje op de situatie van Jakob in Genesis 32.

Jakob die in de Jabbok middenin de nacht God tegen komt en met Hem worstelt.

Hier bij Mozes moet Sippora zijn vrouw eraan te pas komen om het dodelijke gevaar af te wenden.

Zij begrijpt, hoe bijzonder!, wat er aan de hand is en besnijdt haar zoon....

Ze snijdt een velletje van zijn plasser weg.

Hoe bizar! Middenin de nacht. Helemaal donker. Mozes doodziek en moeders met stenen mes besnijdt een van haar twee zonen.

Ja, wat moet je ervan denken? Waar gaat dit over?

Er zijn mensen die denken dat het hier om de oudste zoon gaat omdat Israël ook de eerstgeborene wordt genoemd, die God wil gaan redden.
Ik denk zelf dat het de tweede zoon is.
Mozes vluchtte uit Midian, trouwde met Sippora, ging voor zijn schoonvader de schapen hoeden en Mozes en Sippora kregen twee zonen.
Jetro was een priester maar geen priester voor de HERE.
Priester voor een andere god. Aanhanger van een ander geloof.
Mozes kwam en wist vast nog wel van de besnijdenis af.
Zouden zijn ouders hem besneden hebben? Je zou denken van wel want het gaat hier niet om de besnijdenis van Mozes maar van zijn zoon.
Riskant voor de ouders van Mozes destijds als je je kind verborgen wilt houden want het zal heel wat gehuil hebben opgeleverd. Een velletje rondom van je plasser wegsnijden is volgens mij geen pretje...
Maar ja, het teken van Gods verbond is van levensbelang!
De besnijdenis was toen wel bekend bij de volken maar meer als een soort inwijdingsrite in de stam, bij het volk. Als je daarna geacht werd volwassen te zijn, bijv. bij 12 jaar.
Een gebruikelijk ritueel buigt de HERE om naar iets zoals Hij het wil. Op de 8-ste dag.
Een gebruikelijk ritueel geeft de HERE een nieuwe invulling.
En mogelijk heeft Mozes deze gewoonte bij Gersom, zijn oudste zoon nog wel toegepast.
Tsja... een gemengd huwelijk. Dan valt er wel wat te praten over een en ander.
Misschien is Sippora er wel wat van teruggeschrokken.
Zo'n jongetje van 8 dagen: hoe bedenk je het? Dat gegil van zo'n klein mannetje, dat doe je toch niet? Wat is dat voor een vreemde God, die God van jou Mozes?
Mogelijk hebben ze een compromis gesloten: de eerste wel, de tweede niet, de derde....
Hoe dan ook: een van de twee zonen van Mozes is niet besneden.
Is dat dan zo erg? Je leeft nu toch in een ander land met andere gewoonten, toch?
Ja, dat is wel erg. Dat is heel erg!
Dat is alsof je je levensader doorsnijdt.

God sluit een verbond met Abraham en zijn nageslacht en stelt als teken de besnijdenis in. Omgang met God kan alleen 'op de wijze van het verbond'.
'Een verbond snijden' is het letterlijk.
Via de besnijdenis wordt duidelijk dat leven alleen bij God vandaan kan komen.
Doorgang voor het zaad, doorgang voor het leven.
En God had al gezegd dat er voor 'onbesnedenen' geen ruimte en geen leven is.
Mozes moet als leider straks naar de Farao gaan en aan hem vertellen dat hij het volk moet laten gaan. Omdat de HERE dat wil.
En dan vraagt Farao: waarom zou ik luisteren naar die God?
Ja en als Mozes dan zelf niet naar God luistert: waarom zou Farao dat dan wel moeten doen? Begrijp je, hoe precies dat hier komt?

Mozes past niet bij de HERE zoals hij op weg is gegaan.
Maar God neemt zichzelf en zijn verbond en Mozes bloedserieus!
En Mozes neemt God niet serieus. Mozes' voorbereiding voor deze tocht schiet tekort.
Ik laat het verder vanmorgen rusten maar in deze geschiedenis zit een belangrijke vingerwijzing om kinderen in het N.T. te dopen en daar niet vrijblijvend over te doen.

Sippora besnijdt. Haar zieke man, ooit haar bruidegom, dwingt haar bloed te laten vloeien. Uit liefde voor haar man? Uit ontzag voor Mozes' God? Bloedbruidegom...
En als er dan bloed vloeit gaat God ook hier weer sparend voorbij.
Zoals straks bij de uittocht uit Egypte als het bloed aan de bovendorpel en de deurposten wordt gesmeerd.

De Engel gaat sparend voorbij als er bloed is te zien en in de huizen waar dat niet zo is sterft de eerstgeborene, van de mensen en de dieren.

En wie moet hier al niet denken aan wat er 1500 jaar na deze geschiedenis gaat gebeuren? Als God sparend voorbij gaat omdat de Here Jezus zijn leven en zijn bloed heeft gegeven?

Als laatste offer. Die eindeloze bloedstroom mag dan ophouden.

Want het is dan goed, voor eens en altijd, tussen God en zijn volk.

Tussen het volk en de HERE. Hij die er verlossend bij zal zijn!

Besnijden mag nog wel maar moet niet meer, lees Galaten 5:6.

Blok 4. Deze wonderlijke geschiedenis, zo kort beschreven, is ook opeens weer voorbij. Uit Exodus 18:2 begrijpen we dat Sippora en haar zonen op dat moment eerst weer terug naar huis gaan.

Opeens... komt Aaron in beeld en dan ontmoeten de twee broers elkaar weer.

Voor het eerst sinds 40 jaar: een slaaf en een schaapherder. Dat moet bijzonder zijn geweest. Zeker als Mozes vertelt wat er gebeuren gaat.

Vol goede moed gaan ze naar Egypte en vertelt Aaron, de mond van Mozes, enthousiast dat de HERE reddend gaat ingrijpen omdat Hij hun echt wel heeft gezien en gehoord.

Wie is Hij dan? Dat laat Hij zien door de wonderen met de staf en de bijzondere uitleg van zijn nieuwe Naam. Ik zal er zijn!

Het uitgeputte, het uitgebluste, het volk zonder dromen drinkt de woorden van Aaron in.

Als dorstig land water. Als een dier dat zoekt naar een frisse bron.

Woorden die balsem voor de ziel zijn. Eindelijk..... Een einde aan vernedering, uitbuiting, vermoeidheid, zinloosheid, slavernij... Eindelijk weg uit Egypte.

Het volk is diep onder de indruk van de HERE en buigt.

Ze knielen omdat God hen ziet en oog heeft voor hun ellende. Afhankelijk, dankbaar.

Voor Mozes en Aaron enorm bemoedigend om nu naar de Farao toe te gaan...

Dat wordt nog wat.

Eindelijk lijkt het erop alsof Mozes nu gewoon gaat doen wat de HERE hem vroeg.

Wat God aan hem vertelde toen Hij hem riep.

Met de hulp van zijn grote broer zal Mozes op weg gaan naar de Farao.

Blok 5. Dit verhaal krijgt nog een staartje maar daar staan we vandaag nog niet bij stil.

We gaan teug naar ons zelf.

Als de HERE je roept, wat dan?

Wij hoeven niet als Mozes naar de Farao om het volk te bevrijden uit de slavernij.

Wij leven al in vrijheid. Bevrijd uit de slavernij van de zonde.

En we zijn op weg naar het beloofde land.

Wij leven in Gods nieuwe wereld, zoals uitgeroepen in het begin van de evangeliën.

Als de HERE roept, wat doe je dan?

Het is niet zo moeilijk om je makkelijk van deze vraag af te maken.

Wij leven niet meer in de tijd van Mozes.

God spreekt niet meer op die manier en er komen ook geen briefjes uit de hemel.

Zo, ook weer gehad, volgende onderwerp....

Nee, wacht even. Daar word je zelf toch ook niet echt blij van, van zo'n reactie?

Moet ik dan mijn huis verkopen en ergens in Afrika arme mensen gaan helpen?

Moeten we allemaal zoals Trijntje, zoals Theo en Sharon in het buitenland mensen gaan vertellen over God? Dat kan toch niet?

Waarom zulke boze reacties? Wat gebeurt er met je als ik het heb over de HERE die roept?

De HERE roept vandaag nog steeds maar om het goed te verstaan is iets ingewikkelder dan bij Mozes.

De stem van God... Je hebt er een boek vol van. De Bijbel.

Je kent de HERE veel beter dan Mozes.

De Vader van onze Here Jezus.

De Here Jezus die Zelf ook roept, bijv. als je moe en belast bent: 'kom tot Mij, dan zal Ik je rust geven'.

Die zelfde Jezus die tegen zijn volk zei 'ga heen, verkondig dit goede nieuws en ga dopen. Neem het teken van mijn verbond serieus'.

Je bent allemaal geroepen om mens-van-God te zijn.

Geroepen te doen wat Hij zegt.

Geroepen om te leven als bevrijd mens. Als kind van God.

Geroepen om te spreken over en te leven uit dat bevrijde leven.

Je bent gedoopt en dat leef je nu.

Gekocht en betaald door Christus en dat 'ruik' je nu.

Je identiteit is in Christus.

Niet meer wat je kunt, niet meer wat je doet, niet meer wat een ander van je denkt, zelfs niet meer wat je van jezelf denkt maar in Christus ben je geliefde zoon/dochter van God. En zo ga je leven. Zo word je geroepen!

Je zou ook kunnen denken aan het feit dat we ons moeten houden aan de 10 geboden.

Niet zuinigjes maar royaal. Niet alleen maar niet stelen maar juist royaal zijn richting hen die tekort komen.

Niet echtbreken. Niet alleen maar niet scheiden en vreemd gaan maar juist royaal, trouw en liefdevol zijn richting je levenspartner.

En laten we allemaal geregeld stil staan bij de vraag wat God van ons vraagt.

Gevoelig worden voor zijn stem, voor zijn woorden.

Opstaan tegen onvrijheid, tegen slavernij en onrecht!

Daar concreet voor bidden en vragen aan de heilige Geest om inwoning en wijsheid.

Hoe vaak doen we maar gewoon wat zonder er goed bij stil te staan.

Hoe vaak leef je impulsief, luister je naar al die stemmetjes in je hoofd.

Stop! Stel jezelf eens (of weer eens) de vraag: HERE, is dit nu wat U wilt met mijn leven?

Ben ik met de goede dingen bezig?

Heb het er eens over met andere mensen: heb jij een idee wat God wil met je leven?

Waarom Hij je uitnodigt? Wat Hij roept of zegt? Heb jij een idee over welke richting ik op kan gaan?

Misschien knaagt er wel ergens iets? Misschien duw je dat ene stemmetje telkens weg.

Hoe bevrijdend zou het kunnen zijn als je echt luistert.

Want als je doet wat God zegt werkt dat bevrijdend.

Word je meer mens naar Gods bedoeling.

Wees genadeloos eerlijk om hier goed naar te luisteren maar wees tegelijkertijd genadig, als God t.o.v. Mozes, als je er tegenop ziet. Dan hoeft je jezelf niet groter te houden.

Dan mag je al je 'jamaars' laten horen maar toch ook: Here, wat wilt U dat ik doe.

Ok? Amen.